

вместо Авеля другъ сынъ, по имя Сифъ. Неговы-тъ внуцы были благочестивы и въ Священно-то писаніе ся наричатъ сынове Божіи. Изъ нихъ пославенъ былъ Енохъ, който всякога ходилъ по волѣ-тѣ Божіи и былъ взетъ живъ на небо-то, и Маусалъ, кой-то е живѣялъ на свѣта повече отъ всички-тъ чловѣцы, а именно девятстотинъ и шестдесять и девять годинъ.

Освѣнь Сифа, Адамъ ималъ още много сынове и дѣщери. Той поживѣялъ девятстотинъ и тридесять годинъ и умрѣлъ, возвративши ся въ земѣ-тѣ, отъ който былъ взетъ.

ГЛАВА VI.

Потопъ.

Единъ отъ правнуцы-тъ Сифовы, по имя Ной, живѣялъ въ такова время, кога-то чловѣцы-тъ, откакъ ся размножили на земѣ-тѣ, совершенно ся развратили. Ти не мыслили за Бога, Който не прѣставалъ да имъ прави ежедневны благодарѣнія; забыли неговы-тъ заповѣди и ни за что друго не мыслили, освѣнь да ся веселятъ и да испльнявать свои-тъ прищеньки. Еще и благочестивы-тъ внуцы Сифовы отъ неблагооразумно-то си смѣшеніе съ внуцы-тъ Каиновы, мало-по-малу ся развратили и забравли истиннаго Бога. Между всички-тъ лоши чловѣцы ся находилъ само единъ праведенъ Ной. Той воспитвалъ дѣца-та си въ благочестіе и радилъ да ги отдалечава отъ лоши примѣры, съ който были тѣ обиколеньы. Богъ сторилъ намѣреніе да истреби съ потопъ весь родъ чловѣческій и да упаци отъ тѣхъ всеобщъ погыбель само благочестиваго Ноя съ челядь-тѣ му.

Богъ заповѣдалъ Ною да направи ковчегъ, сирѣчь голѣмъ корабль отъ негнижщи дръвье, и да го обмаже со смоля, какво-то да може да ся държи на повърхнинѣ-тѣ водни.